

HRABUŠIČAN

OBEČNÝ INFORMAČNÝ SPRAVODAJ

občasník ■ júl 2017 ■ Ročník 7 ■ Číslo 2/2017 ■ EV 4308/11 ■ ISSN 1338-8436

vydavateľ: Obec Hrabušice ■ sídlo: Hlavná 171 ■ IČO: 00 329 151

www.hrabusice.sk ■ hrabusice@stonline.sk ■ zdarma

ŠKOLÁCI SÚ ZAS O ROK STARŠÍ

Je to normálny kolobeh roka. Azda všetky deti sa tešia na koniec mesiaca jún. Všetci totiž veľmi dobre vedia, že najbližšie dva mesiace nebudú musieť zasadiť za školské lavice. Nie pre všetkých bola ale rozlúčka so školským rokom 2016/2017 úplne úsmevná. Na rozlúčke so školským rokom dokonca niektorí študenti vyronili aj nejakú tú slzu. Rozlúčku ste mohli vidieť naživo na našom obecnom facebooku a stále ju tam nájdete. Boli to naši deviati, ktorých študentská púť sa v Hrabušiciach už skončila. V hlavách im víril spomienky a možno i trochu neistoty, čo ich ďalej čaká. Vžiť sa s novým prostredím, spoznať nových spolužiakov a pedagógov zrejme nebude najjednoduchšie. Ale zvládnete to milí deviati tak, ako ste zvládli niekoľko rokov na našej škole v Hrabušiciach. Ďakujeme za doterajšiu reprezentáciu našej obce, za váš prístup i snahu a želáme vám, aby sa vám plnili sny a prania a aby ste boli v ďalšom živote šťastní.

Formou, aká tu doteraz nebola, sa so školským rokom rozlúčili aj škôlkari. Najmä tí, ktorí už na budúci rok zasadiť za školské lavice a stanú sa z nich prváci. Tak peknú rozlúčku so škôlkou, ako mali naši škôlkari, nemávajú ani vo veľkých mestách. Aj škôlkarom prajeme krásne leto a nech sa im za školskými lavicami darí a sú šťastní.

Milí občania, priatelia, návštevníci obce,

skončil sa školský rok, začali prázdniny, no čas tak neúprosne letí, že o chvíľu sa prehupneme do druhej polovice leta. Tí, ktorí máte čo i len trochu možnosť oddýchnuť si a načerpať nové sily, urobte tak. Je veľmi dôležité, ak nám to povinnosti dovoľujú, nachvíľu zastaviť ten kolotoč okolo nás a leto je na to ideálnou dobou. Naša obec je ale bránou do Slovenského raja a ja chápem, že mnohí z nás práve v týchto dňoch zažívajú najhektickejšie obdobie v roku. Do našej obce miera tisíce turistov, ktorým sa snažíme ich pobyt u nás čo

najviac spríjemniť. Teda aspoň by to malo byť tým prvotným cieľom. Pretože len tak sa ku nám turisti vrátia. Samozrejme nám do obce a rodinných rozpočtov prinášajú nemalé finančné prostriedky. Vážme si, že máme tieto možnosti a skúsme ťahať za jeden povraz, lebo len tak sa pohneme vpred. Tým, ktorí majú možnosť oddýchnuť si prajem čo najkrajšie leto, aby ste mohli načerpať čo najviac nových síl. A tým, ktorí leto zasvätili turizmu prajem, aby sa im naplnili očakávania a zarobená korunka im pomohla v ďalšom živote.

starostka obce
Jana Skokanová

NAJKRAJŠIA ŽENA SPIŠA JE Z HRABUŠÍC

Nielen krásnu prírodu ponúka návštevníkom naša obec. Od júna sa môžeme pochváliť i najkrajšou ženou Spiša. Teda krásne ženy sa rodili a vyrastali v Hrabušiciach odkiaľživa, ale konečne sa o tom dozvedeli aj v „Novejši“.

Gymnazistka Veronika Dičáková zo všetkých dievčat najviac zaujala porotu zloženú zo známych hokejistov ako napríklad Jozef Stümpel, Martin Štrbák, Martin Fehérváry či Tomáš Tatar. Okrem titulu Miss Spiš získala i množstvo cien a tiež pobyt na Floride.

Tesne po súťaži sa vyjadrila, že víťazstvo nečakala.

„Prišlo to skôr náhodou, veľmi sa z toho teším, do súťaže ma prihlásila mamka s jej kamarátkou čiže bolo to pre mňa všetko veľmi nečakané. Nielen víťazstvo, ale už len samotná účasť v súťaži,“ vyjadrila sa Veronika a odhalila svoju tajnú zbraň:

„Výhodou pre mňa bolo, že som to nebrala až tak vážne, skôr som to brala ako novú skúsenosť, ako zážitok či príležitosť na spoznanie nových ľudí. Išla som do toho spôsobom, že ak ma vyberú, bude to super, ak nie, nič sa nedeje. Bude to znieť zvláštne, ale celé to bolo pre mňa akýmsi oddychom, lebo väčšinou sa tam tancuje, chodí v opätkoch a mňa to baví.“

Najlepší dojem zo známych ľudí, ktorých mala možnosť spoznať, na Veroniku urobil zabávač Mišo Hudák.

„Je to skvelý zabávač. V deň súťaže bol od rána s nami, podporoval nás, spolu sme sa rozprávali a musím

povedať, že je to ozaj príjemný človek.“

Finálový večer ale nebol až taký jednoduchý a prišli i náročnejšie momenty.

„Najnáročnejšie bolo prvýkrát vystúpiť pred všetkými a ešte obzvlášť na korčuliach. To bolo pre mňa najhoršie. Potom ale zo mňa ten prvotný stres opadol. Vedela som,

pokračovanie >>

NAJKRAJŠIA ŽENA SPIŠA JE Z HRABUŠÍC

pokračovanie >>

že mám podporu aj v hládisku a to mi veľmi pomohlo," povedala Veronika no poznamenala, že modeling nie je pre ňu to pravé orechové.

„Ak by sa mi naskýtla nejaká príležitosť v modelingu a bola by pre mňa zaujímavá tak by som možno prikývla. Ale skôr si chcem splniť svoje ciele a svoje sny. Chystám sa do Prahy na Karlovu Univerzitu študovať dentálnu hygienu. V Prahe má človek iné možnosti ako tu u nás. Chcem robiť to, čo ma baví a chcem v tom byť dobrá.“

Snád sa novopečenej miss-ke jej priania a túžby naplnia.

Poviete si, starý televízor či staré rádio patria na skládku odpadu. No nájdu sa ľudia, ktorí týmto prístrojom vrátia lesk ich bývalej slávy a vdúchnu i kúsok duše. A tak sa stane, že i 40 ročné rádio či televízor plnia svoju funkciu dodnes. Azda jednu z najväčších zbierok televíznych a rádioprehrávačov na Slovensku má náš občan, pán Peter Vall.

„Už na základnej škole som navštevoval rádiomaterský krúžok a neopustilo ma to ani keď som vychodil školu. Potom som išiel študovať elektrotechniku. Prišla vojenská služba, kde som opravoval vojenské rádiostanice a skončil som ako náčelník dielne. Neskôr som začal vyrábať zosilňovače pre muzikantov, pretože v tej dobe bol problém nájsť si nejaký zosilovač či už pre nástroj, alebo pre spev. No a na dôchodok som si pripravoval to, čo tu vidíte,“ rozhovoril sa pán Vall.

„Každý jeden prijímač, ktorý sa mi dostane pod ruky samozrejme nevyzerá tak, ako prijímače, ktoré môžete z mojej dielne vidieť na výstavách. Často ich získam v len častiach, čiže ja ich musím kompletne rozobrať, upraviť skrinku, vyčistiť, prípadne získať alebo vyrobiť náhradné diely,“ pokračoval pán Vall a popísal, ako dlho trvá oprava a sfunkčnenie starého prijímača.

„Záleží od toho, v akom stave sa prístroj

TELEVÍZOROM A RÁDIOPRIJÍMAČOM VRACIA ŽIVOT

nachádza, pretože pokiaľ bol uložený na mieste, kam sa dostali myši, tak im napríklad veľmi chutia vodiče a kondenzátory, čiže oni to pekne všetko obžerú a ostane tam len kopa papiera. Všetko to následne treba vyčistiť, vziať schému a postupne to spájať tak, ako sa to robilo niekedy. Ku každému jednému prístroju, ktorý bol vyrobený, bola vydaná aj dokumentácia a podľa nej je možné prístroj opäť oživiť.“

Jeden z najstarších kúskov získal pán Vall do svojej zbierky len pred pár dňami.

„Je to prístroj Telefunken, ktorý vlastnil jeden vášnivý zberateľ z Bratislavy. Daroval ho so všetkým a ešte mi od neho má poslať dokumentáciu.

Chýbajú v ňom elektrónky a tiež reproduktor, čiže to budem musieť vymyslieť. Aj skriňa je trochu na jednej strane poškodená, bude sa musieť opraviť, ale všetko sa dá. Ten prístroj je pokladom, je z roku 1920, čiže o chvíľu oslávi storočnicu.“

„Zberateľstvo nie je o tom, že niekto kúpi zbierku televízorov či rádioprijímačov. Napríklad v hodnote 5.000 eur. Dobré, síce máte televízory za 5.000 eur, ale to nie je zbierka. Zbierka je podľa mňa to, keď ten televízor či rádioprijímač niekto nájde na povale a zrekonštruje ho. A postupne ich takto zbiera, až si vytvorí zbierku. To nie je o peniazoch.“

ZAČÍNAL V SLOVENSKOM RAJI, PRED PÁR DŇAMI ZDOLAL OSEMTISÍCOVKU

Kto by to bol povedal. Dnes už horolezec Michal Sabovčík, ktorý pred pár rokmi začínal loziť po skalách v Slovenskom raji, pred pár dňami zdolal siedmy najvyšší vrch sveta Dhaulágirí, ktorý siaha do výšky 8.167 metrov nad morom. Na konci školského roka opäť navštívil jeho obľúbené Hrabušice a museli sme ho trochu vyspovedať.

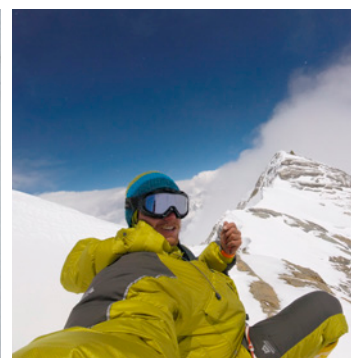
„Už od detstva som jednoducho potreboval niekam liezť. Liezol som na stromy, zdolávali sme skalky v hrdle Hornádu. Potom som sa venoval turistike a v nejakých 14 rokoch sme s kamarátmi začali obdivovať horolezcov na Tomášovskom výhľade. Jedného dňa nám cudzí horolezci ponúkli, či si to nejdeme vyskúšať. My sme to skúsili a odvtedy som na to nemohol prestať myslieť. Začal som si o tom všetko študovať a naplno sa tomu venovať. Samozrejme, moja mamka o tom nevedela, takže prvú karabínku aj výstroj som schovával pod posteľou do nejakých 15-16 rokov,“ opísal začiatky kariéry Michal. Neskôr prišli i náročnejšie výstupy.

„V Tatrách už potrebujete špeciálnu výstroj. Postupne som sa šplhal vyššie a vyššie a čas plynul.“

Neraz sa stalo, že Michalovi visel život na vlásku.

„Zažil som veľa nepríjemností, ale teraz som rád, pretože za tie roky som sa dokázal vypracovať na zrelého horolezca. Zažil som aj veľa zlých situácií aj pekných a teraz už viem povedať s istotou, že som zrelý horolezec a viem zhodnotiť každú situáciu. Aj preto som sa odhodlal ísť na 8000.“

„Pred samotným výstupom na 8-tisícovku som zvýšil aktivitu na 5 dní v týždni. Samozrejme nie kompletne dni, ale aspoň na pol dňa vždy niekam vybehnúť. Potom prišiel samotný výstup. V podstate ja som bol v Nepále 3 mesiace, takže sme mali veľmi kvalitnú a dlhšiu prípravu. Prvý mesiac sme sa aklimatizovali. Hrolezec vo vysokých nadmorských výškach musí absolvovať aklimatizáciu, aby sa telo prispôbilo na menšie množstvo kyslíka. Tým sa tvoria v tele červené krvinky. Takže prvý mesiac sme sa aklimatizovali vo výškach okolo 5 až 6 tisíc metrov v blízkosti Everestu, potom sme odtiaľ zleteli s malým lietadlom dole späť do nízkych polôh, tam sme zregenerovali a následne na to o pár dní sme vyleteli vrtníkom pod Dhaulágirí a tam sme boli v kempe ďalších 30 dní. Podnikali sme odtiaľ vynášky a výstupy trasou cez severovýchodné sedlo na vrchol Dhaulágirí. Z kempu sme si stavali ďalšie 3 výškové tábory.“

Následne prišiel samotný výstup.

„Samotný posledný výstup, keď už sme mali pripravené tábory, prebiehal v dosť zlom počasí, bolo veľmi krátke okno dobrého počasia, takže sme museli byť rýchli a za jeden deň vystúpiť aj viac ako 2000 výškových metrov až do druhého tábora, tam sme prespali. Na tretí deň sme vystúpili do tretieho tábora, kde sme vo výške 7250 metrov už veľmi nezregenerovali, nakoľko je tam veľký problém sa aj vyspať. 3 hodinky sme prebdeli a následne na to o nejakej polnoci sme vyrazili na vrchol. Trvalo nám to ďalších 13 hodín kým sme našli vrchol, museli sme si sami hľadať trasu aj prešlapovať stopu, takže o to viac si cením aj ten výstup.“

„Cítil som, že som siahol na úplné dno svojich síl. Je to vlastne čas, kedy sa telu a mysli najviac nechce a vtedy treba čo najviac zabráť,“ vyjadril sa Michal, ktorý si chce v lete trochu oddýchnuť.

„Leto? Chcem byť hlavne doma, v Raji, v Tatrách, ale pôjdeme aj do Chorvátska sa trochu vykúpať,“ ukončil rozhovor Michal, ktorého tak možno v lete stretnete aj na potulkách Slovenským rajom.

NA PODLESKU PRIBUDLA NOVÁ ATRAKCIA PRE DETI

Je pravdou, že veľa trás v Slovenskom raji nie je vhodných pre naše najmenšie ratolesti. Aj pre nich sa ale nájdu miesta, ktoré sú zaujímavé a pri ich návšteve budú mať aspoň trochu zážitok. Jedným z takýchto miest je novootvorený náučný areál s názvom Na krídlach vážky, ktorý bol pred pár dňami otvorený.

„Všetci nemôžu ísť do roklín. Prechod týmito roklinami je náročný a nie je vhodný pre naše najmenšie ratolesti. Preto sme sa pokúsili vybudovať niečo, čo bude pre deti nenárodné, zaujímavé a tiež aj trochu poučné,“ vyjadrila sa starostka Jana Skokanová.

Je to kúsok divočiny, ktorý je ale sprístupnený pre všetkých. Areál je zaujímavý tým, že na malej ploche sa tu sústreďujú prírodné spoločenstvá rôzneho druhu. Vstup do areálu je bezplatný a ste srdečne pozvaní.

V máji sa v našej obci konalo tradičné posedenie so seniormi. Starostka na toto stretnutie pravidelne pozýva jubilantov, aby im v mene obce zablahoželala a mohla sa s nimi pohovárať o ich starostiach a radoostiach.

Na obecný úrad boli na raňajky pozvaní aj deviatici z miestnej Základnej školy. Po deviatich rokoch opustia školské lavice v Hrabušiciach a zasadnú do lavíc na stredných školách. V ich ďalšom živote im želáme hlavne zdravie a veľa študijných úspechov.

Žiacke družstvo TJ Štart Hrabušice v júni ukončilo úspešnú sezónu 2016/2017. Skončili na krásnom druhom mieste a dokonca v poslednom zápase zvíťazili nad víťazným tímom celej súťaže Harichovcami. BAHOŽELÁME chlapci, len tak ďalej.

Obrovský úspech dosiahli naše ratolesti, ktoré navštevujú Dramatický krúžok pri Základnej škole s materskou školou v Hrabušiciach. S predstavením Pi-pí-pip pod vedením režisérky Vierky Keritovej sa dostali až na celoslovenské kolo súťaže v umeleckom prednese poézie a prózy, v tvorbe recitačných kolektívov a divadiel poézie detí – Hviezdoslavov Kubín.

Naša obec zvládla koncom mája organizáciu náročného podujatia – Olympijských festivalov Slovenska pre deti z MŠ a prvého stupňa ZŠ z celého regiónu. Súťažilo sa vo viacerých disciplínach a malí reprezentanti našej obce nesklamali. Doma teda ostalo množstvo cenných kovov

Určite ste si všimli, že reproduktory na stĺpoch obecného rozhlasu sa opäť rozozvučali. Nové reproduktory poskytujú oveľa vyššiu kvalitu zvuku, hovorené slovo je v nich zrozumiteľnejšie, nakoľko sú dvoj pásomové a majú výšky a aj basy. Reproduktoři na starom rozhlase boli iba jednopásomové. Novému rozhlasu prajeme, aby slúžil veľa rokov.

V SKRATKE

Na začiatku prázdnin ovládli štúdio Telerána v TV Markíza Spišiaci a najmä Hrabušičania. Pani starostka prezentovala naše najväčšie bohatstvo – prírodu, Marián Jendrál zasa všetkým ukázal, že v obci máme nielen skvelé kuchárky, ale aj skvelých kuchárov.

